

บันทึก

เรื่อง น.ช. โน้ต จุติกานนท์ ทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาเพื่อขอพระราชทานอภัยโทษ

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้มีหนังสือที่ ๗๗๔๐/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๐๐ ความว่า กระทรวงมหาดไทยได้นำส่งฎีกาของ น.ช. โน้ต จุติกานนท์ ซึ่งทูลเกล้าฯ ถวายฎีกาเพื่อขอพระราชทานอภัยโทษ โดย น.ช. โน้ตฯ อ้างว่าไม่ได้รับการพิจารณาพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๙๕ เพราะคณะกรรมการผู้พิจารณาการพระราชทานอภัยโทษมิได้นับระยะเวลาต้องคุมขังก่อนศาลมีคำพิพากษา ซึ่งเป็นเวลา ๑ ปี ๑ เดือน ๙ วัน มารวมกับระยะเวลาที่ต้องโทษจำคุกนับตั้งแต่วันที่ศาลฎีกาได้พิพากษาให้ประหารชีวิต และระยะเวลาที่ได้รับพระราชทานอภัยโทษให้ลดโทษประหารชีวิตมาเป็นจำคุกตลอดชีวิต ซึ่งถ้าหากคณะกรรมการนับระยะเวลาต้องคุมขังก่อนศาลมีคำพิพากษารวมด้วยแล้ว น.ช. โน้ตฯ จะได้รับการลดโทษตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๙๕ และจะได้รับการปล่อยตัวตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๐๐

ในเรื่องนี้กระทรวงมหาดไทยได้ชี้แจงว่า การที่ น.ช. โน้ตฯ ไม่ได้รับการพิจารณาลดโทษตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๙๕ เพราะคณะกรรมการพิจารณาตรวจสอบการพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๙๕ เห็นว่า น.ช. โน้ตฯ ต้องโทษจำคุกมายังไม่ครบ ๖ ปี ตามนัยมาตรา ๖ (๒)^{*} แห่งพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๙๕ ทั้งนี้โดยข้อเท็จจริงมีอยู่ว่า น.ช. โน้ตฯ ได้ถูกคุมขังมาก่อนจริง แต่ถูกศาลอุทธรณ์ยกฟ้องแล้วได้ประกันตัวไป และได้เข้ามารับโทษใหม่เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๐ การที่จะไปนับวันที่ต้องคุมขังก่อนมีคำพิพากษา ซึ่งได้ถูกปล่อยตัวไปครั้งหนึ่งกลับเข้ามารวมกันอีก น่าจะไม่ชอบด้วยเหตุผล เพราะโทษของ น.ช. โน้ตฯ เป็นโทษประหารชีวิต และเงื่อนไขในการอภัยโทษคือได้รับลดโทษลงเป็นจำคุกตลอดชีวิตและต้องจำคุกมาแล้วถึง ๖ ปี จึงจะลดโทษอีกได้ ฉะนั้น จึงเห็นว่าที่คณะกรรมการพิจารณาการพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๔๙๕ พิจารณาว่าไม่ได้รับพระราชทานอภัยลดโทษ จึงเป็นการชอบแล้ว

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้พิจารณาแล้ว เห็นเป็นปัญหาควรให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นว่า ควรจะนับวันที่ต้องคุมขังมาก่อนมีคำพิพากษารวมเข้ากับวันที่ต้องจำคุกภายหลัง เพื่อให้ได้รับพระราชทานอภัยโทษตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษหรือไม่

^{*} (๒) ผู้ต้องโทษมีกำหนดโทษตามคำพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิตซึ่งได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือผู้ต้องโทษประหารที่ได้รับพระมหากรุณาอภัยลดโทษลงเป็นจำคุกตลอดชีวิตมาก่อน และได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี ให้ลดโทษเป็นจำคุกยี่สิบปี

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๕) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวแล้ว ขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

พระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๖ (๒) ได้บัญญัติว่า “ผู้ต้องโทษมีกำหนดโทษตามคำพิพากษาให้จำคุกตลอดชีวิตซึ่งได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี หรือผู้ต้องโทษประหารที่ได้รับพระมหากรุณาอภัยลดโทษลงเป็นจำคุกตลอดชีวิตมาก่อน และได้รับโทษจำคุกมาแล้วไม่น้อยกว่าหกปี ให้ลดโทษเป็นจำคุกยี่สิบปี” เมื่อโทษประหารชีวิตได้เปลี่ยนเป็นโทษจำคุกแล้ว และตามข้อเท็จจริงก็ปรากฏว่า น.ช. โน้ตา ได้รับพระราชทานอภัยลดโทษจากประหารชีวิตมาเป็นโทษจำคุกตลอดชีวิตตามพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาครั้งหนึ่งแล้ว โทษที่ได้รับอยู่จึงเป็นโทษจำคุก และในการพระราชทานอภัยโทษ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ปรากฏว่า คณะกรรมการตรวจสอบได้นับระยะเวลาคุมขังก่อนได้พิพากษาโทษรวมกับระยะเวลาจำคุกไว้ด้วยแล้ว ถ้าหากไม่นับระยะเวลาคุมขัง ระยะเวลาการรับโทษจำคุกของ น.ช. โน้ตา จะไม่ครบสิบปีตามนัยมาตรา ๖ (๒) ของพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๔๙ ฉะนั้น การคำนวณนับโทษจำคุกตามมาตรา ๖ (๒) ของพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงต้องเป็นไปตามหลักทั่วไปของการนับโทษจำคุก คือ ตามมาตรา ๓๒ ของกฎหมายลักษณะอาญา ร.ศ. ๑๒๗^๒ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะที่มีการพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๔๕ จากเหตุผลดังกล่าวการนับโทษจำคุกของ น.ช. โน้ตา ตามมาตรา ๖ (๒) ของพระราชกฤษฎีกาพระราชทานอภัยโทษ พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงต้องนับเวลาที่ น.ช. โน้ตา ต้องคุมขังก่อนได้พิพากษาโทษรวมกับระยะเวลาที่ต้องกลับเข้ามารับโทษอีกตั้งแต่วันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๐ จนถึงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๕ เช่นเดียวกับการคำนวณนับโทษเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ด้วย

(ลงชื่อ) หยุด แสงอุทัย

(นายหยุด แสงอุทัย)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๐๐

^๒ มาตรา ๓๒ กำหนดเวลาที่ผู้กระทำความผิดต้องจำคุกตามคำพิพากษา นั้น ท่านให้นับวันที่ยังต้องคุมขังมาในคดีเรื่องนั้นแต่ก่อนได้พิพากษาโทษรวมเข้าในกำหนดโทษตามคำพิพากษาดังด้วย เว้นไว้แต่มีความปรากฏในคำพิพากษาส่งเป็นอย่างอื่น จึงให้กำหนดตามที่ไว้ในคำพิพากษา